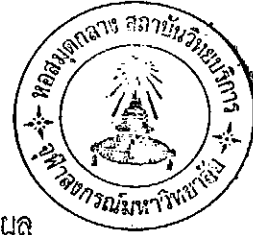

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลานามัย ที่ทำการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8 จำนวน 20 โรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทุกโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 รวมประชากรทั้งหมด 38 คน ชาย 31 คน และหญิง 7 คน

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด นำมาวิเคราะห์จำแนกเป็น 6 รายการ คือ

1. สถานภาพของครูพลานามัย
2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
3. จุดประสงค์ของหลักสูตร
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
5. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
6. การวัดและประเมินผล

โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. สถานภาพของครูพลานามัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของครูพลานามัย

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	ลักษณะประชากรโดยแบ่งตามเพศ		
	ชาย	31	81.58
	หญิง	7	18.42
2.	ระดับอายุของประชากร		
	มากกว่า 45 ปี	1	2.63
	40 - 44 ปี	5	13.16
	35 - 39 ปี	4	10.53
	30 - 34 ปี	2	5.26
	25 - 29 ปี	15	39.47
	20 - 24 ปี	11	28.95
3.	วุฒิของประชากร		
	วุฒิทางพลศึกษา	35	92.11
	วุฒิทางพยาบาล	3	7.89
	ประชากรที่มีวุฒิทางพลศึกษา		
	ปริญญาตรี	12	34.29
	อนุปริญญา	2	5.71
	ป.กศ.สง หรือเทียบเท่า	21	60.00
	ประชากรที่มีวุฒิทางพยาบาล		
	อนุปริญญา	1	33.33
	ประกาศนียบัตร	2	66.67

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4	หน้าที่การสอนของประชากร		
	เฉพาะวิชาพลศึกษา	7	18.42
	เฉพาะวิชาสุขศึกษา	3	7.89
	ทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา	28	73.69
5	ประสบการณ์สอนวิชาพลานามัยของประชากร		
	มากกว่า 21 ปี	1	2.63
	16 - 20 ปี	5	13.16
	11 - 15 ปี	2	5.26
	6 - 10 ปี	2	5.26
	1 - 5 ปี	28	73.69
6	ความรับผิดชอบในการสอนเป็นระดับชั้นของประชากร		
	เฉพาะ มศ.ปลาย	0	0
	ทั้ง มศ.ต้น และ มศ.ปลาย	38	100
7	จำนวนกายข้อสัปดาห์ ในการสอนวิชาพลานามัย ชั้น มศ.ปลาย ของประชากร		
	11 - 15 คาบ	7	18.42
	6 - 10 คาบ	15	39.47
	1 - 5 คาบ	16	42.11
8	สาเหตุที่เป็นครุในหมวดวิชาพลานามัย ของประชากร		
	วุฒิ	35	92.11
	สมัครใจ	0	0
	ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบ	3	7.89

จากการร่างที่ 1 จะเห็นว่าครูพลานามัยส่วนมาก คือร้อยละ 81.58 เป็นเพศชาย ร้อยละ 39.47 มีระดับอายุอยู่ระหว่าง 25-29 ปี รองลงไปเป็นระดับอายุ 20-24 ปี ส่วนระดับอายุมากกว่า 45 ปีมีน้อยที่สุด ครูพลานามัยร้อยละ 92.11 มีวุฒิทางพลศึกษา นอกนั้นเป็นวุฒิจากพยาบาล ครูพลานามัยที่มีวุฒิทางพลศึกษาร้อยละ 60.00 สำเร็จระดับ ป.กศ.สูง สำหรับครูพลานามัยที่มีวุฒิจากพยาบาล ร้อยละ 66.67 สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิทยาลัยพยาบาล

ครูพลานามัยส่วนมากคือร้อยละ 73.69 ทำหน้าที่สอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสหศึกษา ร้อยละ 73.69 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลานามัยช่วง 1-5 ปีมากที่สุด ครูพลานามัยทั้งหมดมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีจำนวนคาบต่อสัปดาห์ในการสอนวิชาพลานามัยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในช่วง 1-5 คาบมากที่สุด ส่วนใหญ่ของครูพลานามัยคือร้อยละ 92.11 เป็นครูในหมวดวิชาพลานามัยเพราะวุฒิ นอกนั้นเป็นครูพลานามัยเพราะถูกมอบหมายให้รับผิดชอบ.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ฯ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	ตามหลักสูตร ฯ วิชาบังคับที่กำหนดให้วิชาพลศึกษาและสุขศึกษา รวมเป็นวิชาเดียวกัน ท่านเห็นว่า		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	21	55.26
	ควรแยกคนละวิชา	17	44.74
	เหตุผลของครูพลานามัย ที่เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว		
	เนื่องจาก		
	เนื้อหาสัมพันธ์กัน	17	44.74
	การวัดผลสัมพันธ์กัน	4	10.52
	เหตุผลของครูพลานามัย ที่เห็นว่าควรแยกคนละวิชา		
	เนื่องจาก		
	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กัน	4	10.52
การวัดผลไม่สัมพันธ์กัน	13	34.22	
2	ควรแยกความมุ่งหมายในหลักสูตร ฯ ของวิชาพลศึกษา และสุขศึกษาออกจากกัน		
	เห็นด้วย	17	44.74
	ไม่เห็นด้วย	21	55.26
	เหตุผลของครูพลานามัย ที่เห็นด้วยเนื่องจาก		
	เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กัน	17	44.74
เหตุผลของครูพลานามัย ที่ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก			
เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน	21	55.26	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3	ชั่วโมงสอนวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้น		
	น้อยเกินไป	18	47.37
	เหมาะสมอยู่แล้ว	20	52.63
	มากเกินไป	0	0
4	คามหลักสูตร ฯ 2518 โรงเรียนของท่านได้เตรียมบุคคลากร		
	พร้อมแล้ว	7	18.42
	ยังไม่พร้อม	31	81.58
5	คามหลักสูตร ฯ 2518 โรงเรียนของท่านได้เตรียมเอกสาร คู่มือหลักสูตร วิชาโครงโคศึกษา		
	พร้อมแล้ว	1	2.63
	ยังไม่มี	7	18.42
	มีบางแต่ไม่พอเพียง	30	78.95
6	คามหลักสูตร ฯ 2518 โรงเรียนได้จัดทำและทำประมวลการสอนวิชาโครงโคศึกษา		
	จัดทำเรียบร้อยแล้ว	5	13.16
	ยังไม่ได้จัดทำ	14	36.84
	จัดทำแล้วบางส่วน	19	50.00
7	อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสายหรือหัวหน้าหมวด ให้ความสำคัญและเข้าใจบทบาทในวิชาของท่านเป็นอย่างดี		
	ใช่	30	78.95
	ไม่ใช่	8	21.05

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
8	การวัดและประเมินผลหมวดวิชาพลานามัย ที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันครอบคลุมความวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี		
	ใช่	27	71.05
	ไม่ใช่	11	28.95
9	ศึกษานิเทศก์มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรของท่าน		
	เป็นอย่างดี	0	0
	พอสมควร	9	23.68
	ไม่ค่อยช่วยแก้ไขปัญหามาก	9	23.68
	ไม่เคยไปนี้เลย	20	52.64
10	ตามหลักสูตร ฯ กำหนดให้สอนผลศึกษา 24 คาบ เมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาแล้ว ครูผลศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	12	34.29
	ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	19	54.28
	ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	4	11.43
11	ตามหลักสูตร ฯ ที่เป็นวิชาเลือกของผลศึกษา กำหนดให้เลือกเรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน ครูผลศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	18	51.43
	ควรเปิดให้เลือกมากกว่าที่กำหนด	17	48.57
	ควรเปิดให้เลือกน้อยกว่าที่กำหนด	0	0
	ไม่จำเป็นต้องให้เลือก	0	0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
12	ตามหลักสูตรฯ กำหนดให้สอนสุขศึกษา 12 คาบ เมื่อเปรียบเทียบกับ เนื้อหาแล้ว ครูสุขศึกษาเห็นว่า เหมาะสมอยู่แล้ว	17	54.84
	ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	14	45.16
	ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	0	0

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าครูพลานามัยคือร้อยละ 55.26 มีความเห็นว่าวิชาบังคับที่กำหนดให้วิชาพลศึกษาและสุขศึกษารวมเป็นวิชาเดียวกันมีความเหมาะสมดี เพราะเนื้อหาและการวัดผลของทั้งสองวิชามีความสัมพันธ์กัน และร้อยละ 55.26 ไม่เห็นด้วยกับการแยกความมุ่งหมายในหลักสูตรฯ ของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกัน เพราะเนื้อหาของทั้งสองวิชามีความสัมพันธ์กัน ส่วนชั่วโมงสอนวิชาบังคับในหลักสูตรฯ กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้น ครูพลานามัยมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว และน้อยเกินไปอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 52.63 เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 47.37 เห็นว่าน้อยเกินไป โรงเรียนส่วนมากยังไม่พร้อมในเรื่อง บุคลากร เอกสารคู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสายหรือหัวหน้าหมวด ให้ความสนใจสนทนและเข้าใจบทบาทวิชาพลานามัยเป็นอย่างดี การวัดและประเมินผลหมวดวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี ส่วนการแก้ไขปัญหาการให้หลักสูตรฯ ได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศน์น้อยมาก คือร้อยละ 52.64 พบว่าศึกษานิเทศน์ไม่เคยไปนิเทศเลย

สำหรับวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาส่วนมากเห็นว่า ควรกำหนดจำนวนคาบในการสอนวิชาพลศึกษาต่อภาคเรียนให้มากขึ้น การกำหนดให้เลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียนนั้น ครูพลศึกษาเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว และควรเปิดให้เลือกมากกว่าที่กำหนดอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 51.43 เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว ร้อยละ 48.57 เห็นว่าควรเปิดให้เลือกมากกว่าที่กำหนด

สำหรับวิชาสุขศึกษา ครูสุขศึกษาส่วนมากคือร้อยละ 54.24 เห็นว่า การกำหนดให้สอนสุขศึกษา 12 คาบ นั้นเหมาะสมอยู่แล้ว.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. จุดประสงค์ของหลักสูตร

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของครุพลศึกษา เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรฯสามารถ
ทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ให้ความรู้ความเข้าใจและเจตคติ ที่ดีทางด้านพลศึกษา	35	100	0	0
2	เกิดการพัฒนาร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม	35	100	0	0
3	เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรม และ พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นในเรื่อง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความยุติธรรม รู้จักแก้ปัญหา มีความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีระเบียบวินัย	35	100	0	0
4	การเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย ให้สมบูรณ์ มีความแข็งแรง ความอดทน และความคล่องแคล่วองไว	35	100	0	0
5	เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจและประ- สพการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อคน เองและสังคม	35	100	0	0

จากตารางที่ 3 แสดงว่าครุพลศึกษาทั้งหมด มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับ
จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์ทุก
ข้อ

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษาต่อจุดประสงค์ของหลักสูตร ฯ สามารถทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ ตามจุดประสงค์หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติ และเจตคติที่ดีทางด้านสุขศึกษา	31	100	0	0
2	เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม	31	100	0	0
3	เพื่อให้รู้จักรับผิดชอบในการป้องกันรักษา และเสริมสร้างสุขภาพ กับสวัสดิภาพของตนเองและส่วนรวม	31	100	0	0
4	เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	31	100	0	0

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูผู้ศึกษาทั้งหมด มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ ครบตามจุดประสงค์ทุกข้อ

4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อการสอนวิชาพลศึกษา ตามเนื้อหาวิชา
บังคับในหลักสูตรฯ

วิชาบังคับในหลักสูตรฯ	สอน		ไม่สอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบดมินตัน	32	91.43	3	8.57
กระป๋อง	20	51.14	15	42.86
แฮนด์บอล	24	68.57	11	31.43
ตะกร้อ	15	42.86	20	57.14

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าตามเนื้อหาวิชาบังคับในหลักสูตรฯ ครูพลศึกษา ส่วนมากคือร้อยละ 91.43 จัดสอนวิชาแบดมินตัน รองลงมาคือแฮนด์บอล และ กระป๋องตามลำดับ ส่วนวิชาตะกร้อจัดสอนน้อยที่สุด

ตารางที่ 6 เหตุผลของครูพลศึกษาที่ไม่จัดสอนวิชาพลศึกษาตามเนื้อหาวิชาบังคับในหลักสูตรฯ

วิชาบังคับในหลักสูตร	เหตุผล									
	ครูไม่ชำนาญ		ขาดอุปกรณ์		นักเรียนเคยเรียนแล้ว		ไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง		ไม่นิยม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แมกมินตัน	0	0	3	8.57	0	0	0	0	0	0
กระบี่กระบอง	10	28.57	5	14.29	0	0	0	0	0	0
แสนกบอด	0	0	0	0	5	14.29	0	0	6	17.14
ตะกร้อ	0	0	0	0	0	0	20	57.14	0	0

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าเหตุผลที่ครูพลศึกษาไม่จัดสอนวิชาพลศึกษาตามเนื้อหาวิชาบังคับในหลักสูตรฯ คือวิชาตะกร้อไม่จัดสอนร้อยละ 57.14 เพราะไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง วิชากระบี่กระบองไม่จัดสอนร้อยละ 28.57 เพราะครูไม่ชำนาญในการสอนและร้อยละ 14.29 เพราะขาดอุปกรณ์การสอน วิชาแสนกบอดไม่จัดสอนร้อยละ 17.14 เพราะไม่เป็นที่นิยมในท้องถิ่น และร้อยละ 14.29 เพราะนักเรียนเคยเรียนมาแล้วในชั้นประถมและมีชมศึกษาต่อต้น ส่วนวิชาแมกมินตันไม่จัดสอนร้อยละ 8.57 เพราะขาดอุปกรณ์

ตารางที่ 7 ความถี่เห็นของครูพลศึกษาต่อเนื่องหาวิชาพลศึกษาต่าง ๆ ที่จัดสอนแทน
วิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชาที่จัดสอนแทน	จำนวน	ร้อยละ
1	วอลเลย์บอล	9	25.71
2	บาสเกตบอล	8	22.86
3	กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	8	22.86
4	ซอฟบอล	5	14.29
5	ยูโด	4	11.43
6	เทเบิลเทนนิส	3	8.57
7	ยิมนาสติก (ยืดหยุ่น ทึบกระโถก)	3	8.57
8	ฟุตบอลล	2	5.71
9	กรีฑา	2	5.71
10	แบดมินตัน	1	2.86
11	กระบี่กระบอง	1	2.86
12	เทนนิส	1	2.86

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าครูพลศึกษาส่วนมากก็ร้อยละ 25.71 จัดวิชา
วอลเลย์บอลสอนแทนวิชาบังคับรองลงมาได้แก่บาสเกตบอล กิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ)
ซอฟบอล ยูโด เทเบิลเทนนิส ยิมนาสติก(ยืดหยุ่น ทึบกระโถก) ฟุตบอลล กรีฑา ตาม-
ลำดับ ส่วนวิชาแบดมินตัน กระบี่กระบอง และเทนนิส จัดสอนแทนวิชาบังคับน้อยที่สุด

ตารางที่ 8 - ความถี่เห็นของครูพลศึกษาสอนเนื้อหาวิชาพลศึกษาต่าง ๆ ในหลักสูตรฯ
ที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ	จำนวน	ร้อยละ
1	บาสเกตบอล	27	77.14
2	วอลเลย์บอล	23	65.71
3	กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	21	60.00
4	ฟุตบอล	19	54.29
5	ยิมนาสติก (ปีกหยุน หีบกระโดด)	19	54.29
6	กระบี่กระบอง	15	42.86
7	กรีฑา (ประเภทลู)	14	40.00
8	ยูโด	13	37.14

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าครูพลศึกษาส่วนมากมีความเห็นว่า วิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยคือบาสเกตบอล วอลเลย์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) ฟุตบอล ยิมนาสติก(ปีกหยุน หีบกระโดด) กระบี่กระบอง กรีฑา(ประเภทลู) และยูโด

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา ต่อเนื้อหาวิชาผู้ศึกษาในหลักสูตร ฯ

เนื้อหาวิชา	เหตุผล									
	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา		ครูไม่ชำนาญ		ขาดคู่มือ		จำนวนคาบน้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มศ.4 เทอมต้น (12 คาบ) พ.401										
การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	25	80.65	6	19.35	1	3.22	0	0	5	16.13
การเลือกกิจกรรมเน้นหนักการ	26	83.87	5	16.13	1	3.22	0	0	4	12.91
สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ	24	77.42	7	22.58	0	0	7	22.58	0	0
โรคติดต่อที่สำคัญ	22	70.97	9	29.03	0	0	0	0	9	29.03
มศ.4 เทอมปลาย(12 คาบ) พ.402										
ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลง- ทางกายของวัยรุ่น	30	96.78	1	3.22	1	3.22	0	0	0	0
โรคติดต่อที่สำคัญ	28	90.32	3	9.68	0	0	0	0	3	9.68
สุขภาพของชุมชนโลก	29	93.55	2	6.45	0	0	0	0	2	6.45
ประชากรศึกษา	23	74.19	8	25.81	8	25.81	0	0	0	0
มศ.5 เทอมต้น (12 คาบ) พ.503										
สวัสดิภาพในการจราจร	28	90.32	3	9.68	0	0	3	9.68	0	0
สุขภาพและสวัสดิภาพในการ- ประกอบอาชีพ	26	83.87	5	16.13	3	9.68	1	3.22	1	3.22
สุขภาพจิต	30	96.78	1	3.22	0	0	1	3.22	0	0
การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย	27	87.10	4	12.90	0	0	1	3.22	3	9.68
มศ.5 เทอมปลาย(12 คาบ) พ.504										
โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ	29	93.55	2	6.45	0	0	0	0	2	6.45
การปฐมพยาบาล	29	93.55	2	6.45	0	0	1	3.22	1	3.22
สุขภาพจิต	29	93.55	2	6.45	2	6.45	0	0	0	0

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าครูสุขศึกษาส่วนมากคือร้อยละ 70.97 ถึง 96.78 ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรฯ

ครูสุขศึกษาส่วนน้อยคือร้อยละ 29.03 มีปัญหาในเรื่องโรคติดต่อที่สำคัญ สาเหตุเพราะจำนวนคาบน้อยไป ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา รองลงมาคือร้อยละ 25.81 มีปัญหาเรื่องประชากรศึกษา เพราะครูสุขศึกษาไม่ชำนาญการสอนในเรื่องดังกล่าวจึงไม่พร้อมที่จะสอน และร้อยละ 22.58 มีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพเพราะขาดคู่มือการสอน ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือแก้เรื่องระบบสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น และเรื่องสุขภาพจิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. อุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 10 อุปกรณ์การสอน สนาม วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของวิชาพลศึกษาที่มีพอเพียง และอยู่ในสภาพใช้ได้ ในการสอนวิชาบังคับกับตามหลักสูตร

รายการ	มีพอ		มีไม่พอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แมกมีนตัน	16	45.71	19	54.29
กระบี่กระบอง	17	48.57	18	51.43
แสคน้บอด	18	51.43	17	48.57
” ตะกร้อ	18	51.43	17	48.57

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าอุปกรณ์การสอน สนาม วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชาพลศึกษาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาบังคับกับตามหลักสูตรฯ ได้แก่ วิชาแสคน้บอดและตะกร้อคือร้อยละ 51.43 ตรงกัน มีพอเพียง ส่วนวิชาแมกมีนตัน และกระบี่กระบอง คือร้อยละ 54.29 และ 51.43 มีไม่พอเพียง ตามลำดับ

ตารางที่ 11 อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาสุขศึกษาที่อยู่ในสภาพใช้ไ้หรือไม่

รายการ	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โครงการรถ	3	9.68	28	90.32
ป้ายเครื่องหมายจราจร	15	48.39	16	51.61
ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับสุขศึกษา	3	9.68	28	90.32
เครื่องฉายภาพยนตร์	13	41.94	18	58.06
ทุนจำลองส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	8	25.81	23	74.19
ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา	4	12.90	27	87.10
ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุขศึกษา	27	87.10	4	12.90
ภาพชุดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	15	48.39	16	51.61
เครื่องฉายสไลด์	19	61.29	12	38.71
จอฉาย	19	61.29	12	38.71
ห้องฉายภาพยนตร์	10	32.26	21	67.74
ห้องปฐมพยาบาล	29	93.55	2	6.45
เตียงคนไข้	29	93.55	2	6.45
ห้องปฏิบัติการ	12	38.71	19	61.29

จากตารางที่ 11. จะเห็นว่าอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาสุขศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มี ที่มีอยู่มาก ก็ร้อยละ 90.32 ได้แก่ โครงการรถ และฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับสุขศึกษา รองลงมาได้แก่ ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา ทุนจำลองส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ห้องฉายภาพยนตร์ ห้องปฏิบัติการ เครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพชุดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และป้ายเครื่องหมายจราจร

6. การวัดและประเมินผล

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูพลศึกษา ต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	เกณฑ์การประเมินผล ตามที่กำหนดข้างล่างนี้คือ		
	เวลาเรียน	10 คะแนน	
	ทดสอบความรู้	20 คะแนน	
	ทดสอบทักษะ	30 คะแนน	
	ทดสอบวิถีเล่น	20 คะแนน	
	ลักษณะนักศึกษา	10 คะแนน	
	สุ่มถามส่วนบุคคล	10 คะแนน	
	ท่านมีความเห็นว่า เกณฑ์การวัดผลนี้		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	32	91.43
	ไม่เหมาะสม	3	8.57
	โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแล้ว	32	91.43
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	3	8.57
	เกณฑ์การประเมินผลที่ท่านใช้ เป็นเกณฑ์ของ		
	โรงเรียนตนเอง	3	8.57
	กรมโรงเรียน	0	0
2	ความเกณฑ์การวางคะแนน กำหนดการระดับเฉลี่ยข้างล่างนี้		
	90 - 100	ใคการะดับ 4 (ดีมาก)	
	80 - 89	ใคการะดับ 3 (ดี)	
	70 - 79	ใคการะดับ 2 (พอใช้)	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	60 - 69 ไก่ทุกระดับ 1 (ออนถั่วสอยโค) ต่ำกว่า 60 ไก่ทุกระดับ 0 (ออนถั่วสอยตก)		
	ท่านมีความเห็นว่าเกณฑ์		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	30	85.71
	ไม่เหมาะสม	5	14.29
	โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว	30	85.71
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	5	14.29
	เกณฑ์ตารางคะแนนที่ท่านใช้เป็นเกณฑ์ของ		
	โรงเรียนตนเอง	5	14.29
	กลุ่มโรงเรียน	0	0
3	การกำหนดโทษคะแนนพิเศษอีก 10 คะแนน สำหรับ— นักเรียนที่ทำความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา เช่น เป็นประธานนักเรียน เป็นประธานชุมนุมพลศึกษา เป็นคน ท่านเห็นว่า		
	ควรให้เพิ่ม	26	74.29
	ไม่ควรให้เพิ่ม	9	25.71

จากตารางที่ 12 แสดงว่าครูพลศึกษาส่วนมากคือร้อยละ 91.43 และ 85.71 มีความเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลและเกณฑ์ตารางคะแนนกำหนดการระดับ—เฉลี่ยตามที่กรมพลศึกษากำหนดเหมาะสมดี ซึ่งโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว สำหรับโรงเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดนั้น ได้ใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเองทั้งหมด และสำหรับนักเรียนที่ทำความดีที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษานั้น ครูพลศึกษาส่วนมากคือร้อยละ 74.29 เห็นว่าควรให้คะแนนเพิ่มพิเศษ

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา ต่อการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	เกณฑ์การประเมินผลผู้ศึกษา ตามที่หลักสูตรกำหนด ไว้อย่างนี้นัก		
	เวลาเรียน	10 คะแนน	
	ทดสอบความรู้	20 คะแนน	
	ทดสอบการสาธิตทักษะภาคปฏิบัติ	20 คะแนน	
	ผลงานที่กำหนดให้	20 คะแนน	
	ทดสอบความรูปลายภาค	30 คะแนน	
	ท่านมีความเห็นว่า เกณฑ์การวัดผลนี้		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	31	100.00
	ยังไม่เหมาะสม	0	0
	โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว	31	100.00
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	0	0.
2	ตามเกณฑ์ตารางคะแนน กำหนดการระดับเฉลี่ย		
	การเริ่มขางดังนี้		
	90 - 100 ไค้การระดับ 4 (ดีมาก)		
	80 - 89 ไค้การระดับ 3 (ดี)		
	70 - 79 ไค้การระดับ 2 (พอใช้)		
	60 - 69 ไค้การระดับ 1 (อ่อนดื้อว่าสอบไค้)		
	ต่ำกว่า 60 ไค้การระดับ 0 (อ่อนดื้อว่าสอบตก)		
	ท่านมีความเห็นว่า เกณฑ์นี้		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	31	100.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	ไม่เหมาะสม	0	0
	โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว	31	100.00
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	0	0

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าครูผู้ศึกษาทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า เกณฑ์การประเมินผลและเกณฑ์การวางคะแนนกำหนดการระดับเฉลี่ย ตามที่หลักสูตรกำหนดนั้นเหมาะสมดี และทุกโรงเรียนได้ปฏิบัติตามอยู่แล้ว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การอภิปรายผล

1. สถานภาพของครูพลานามัย

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง ถึงร้อยละ 92.11
 การที่ครูพลานามัยมีวุฒิตรงกับหน้าที่การงาน ย่อมทำให้การเรียนการสอนวิชาพลานามัย
 บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น จากการวิจัยของ พี เจ ซิลเวสเตอร์¹ (P.J.
 Silvester) พบว่าครูพลศึกษาถ้าได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรง จะทำให้
 มีทัศนคติในทางที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มียุติทางพลศึกษานั้น
 ส่วนใหญ่ไม่มีหลักการและวิธีสอนมักจะปล่อยให้เด็กเรียนเล่นตามลำพัง ทำให้นักเรียนไม่
 สามารถประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่
 สำเร็จการศึกษาระดับ ป.ศ. - ส.ศ. เท่านั้น ซึ่งจัดว่ามีวุฒิอยู่ในระดับต่ำ เพราะคุณวุฒิ
 ของครู เป็นสิ่งจำเป็นที่จะให้การศึกษาได้มาตรฐาน ในสหรัฐอเมริกาทุกรัฐได้ตั้ง
 มาตรฐานไว้ว่า ครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาจะต้องมีวุฒิปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ²
 จากการประชุมทางานพลานามัย ของประเทศในกลุ่มอาฟริกา ซึ่งเป็นประเทศกำลัง
 พัฒนาเช่นเดียวกับประเทศไทย ได้ยอมรับกันว่า ผู้สอนวิชาพลานามัยควรมีวุฒิ อย่างต่ำ
 ปริญญาตรี โดยมีวิชาพลานามัยเป็นวิชาหลัก³

¹ P.J. Silvester, "Attitude of Physical Education in the Primary School," Physical Education, 61 : 183 (July, 1969), pp. 32-36.

² UNESCO, International Bureau of Education, Secondary Teacher Training, (Paris : IBE Publication No.155, 1954), p. 178.

³ Report of the WCOTP, All African Conference on Health and Physical Education, Monrovia : Liberia (June, 1962), p. 24.

ผลการวิจัยยังพบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอนทั้งวิชาพลศึกษา และ สุขศึกษา และยังทำหน้าที่สอนทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย ซึ่งจัดว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ความรับผิดชอบที่มากเกินไปสำหรับครูพลานามัย เพราะต้องเตรียมการสอนหลายเนื้อหาวิชา และหลายระดับการศึกษา บ่อมทำให้ผลการเรียนการสอนที่ได้รับไม่คุ้มค่าที่ควร

2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่าชั่วโมงสอนวิชาบังคับในหลักสูตรกำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบ นั้น ครูพลานามัยบางส่วนมีความเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว แต่บางส่วนเห็นว่าน้อยเกินไป ควรจะเพิ่มให้มากกว่านี้ ซึ่งตรงกับผลการประชุมระดับชาติเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา⁴ ซึ่งเสนอแนะไว้ว่าตารางการเรียนการสอนในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษา ควรจัดให้เรียนวิชาพลานามัย 1 คาบทุกวัน เพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

ในเรื่องบุคลากร พบว่าครูพลานามัยยังมีจำนวนไม่เพียงพอ จึงต้องปฏิบัติหน้าที่มากเกินไปดังกล่าวแล้วในเรื่องสถานภาพของครูพลานามัย ซึ่งวิลเลียม ราล์ฟ ลาพอร์เท⁵ (William Ralph Laporte) เสนอแนะว่าควรมีครูพลานามัย 1 คนต่อนักเรียน 200 คน และไม่เกิน 1 คนต่อ 250 คน ในการสอนวิชาพลานามัยหากชั้น

⁴ The National Conference on Fitness of Secondary School Youth, Youth and Fitness : A Program for Secondary Schools, (Washington D.C.: American Association for Health Physical Education and Recreation, 1959), p. 24.

⁵ William Ralph Laporte, The Physical Education Curriculum, (Los Angeles : The University of California Press, 1958), p. 51.

เรียนใหญ่เกินไป นักเรียนจะได้รับผลจากการเรียนไม่เต็มที่ และอาจเกิดอุบัติเหตุในการเรียนได้ง่าย ชั้นเรียนพลานามัยจึงควรมีนักเรียนประมาณ 30 ถึง 40 คน ต่อครู 1 คน⁶

ส่วนเรื่องเอกสาร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีไม่พร้อม ซึ่งเอกสาร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนนั้น เปรียบเสมือนเข็มทิศในการเรียนการสอน สุมิตร คุณานุกร⁷ กล่าวถึงเอกสาร คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอนว่า จะช่วยขยายความของหลักสูตรให้กระจ่างชัดมากขึ้น ทำให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น ดังนั้นการขาดเอกสาร คู่มือหลักสูตร และประมวลการสอน จึงเป็นสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ไคผลสมบูรณ์

๓. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ สามารถทำให้ให้นักเรียนได้ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์ทุกข้อ แสดงว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ มีความเหมาะสมกับครูพลานามัยและนักเรียน ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะของ คาร์ล อี วิลกูส⁸ (Carl E. Willgoose) ที่ว่า จุดประสงค์ที่เขียนบรรจุไว้ในหลักสูตรพลานามัย ควรจะมีความเหมาะสมต่อครูผู้สอนและนักเรียน

⁶ Grayson Daughtrey, Effective Teaching in Physical Education for Secondary Schools, (Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1973), p. 179.

⁷ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน, (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร-พิมพ์, 2518), หน้า 130-131.

⁸ Carl E. Willgoose, The Curriculum in Physical Education, (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1974), p.76.

4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ

4.1 วิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรฯ มีปัญหาในการจัดสอนมากที่สุด ได้แก่วิชาตะกร้อ เพราะไม่เหมาะสมที่จะให้นักเรียนหญิงเรียน (โรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ในเขตการศึกษา 8 ทั้งหมด เป็นโรงเรียนสหศึกษา) วิชาที่มีปัญหารองลงมาได้แก่วิชากระบี่กระบอง เพราะครูพลศึกษาไม่สามารถจะสอนได้ เนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญในวิชากระบี่กระบอง ทั้งนี้เพราะว่าวิชากระบี่กระบองเป็นวิชาที่ไม่เคยบังคับให้เรียนในโรงเรียนทั่วไปมาก่อน ฟังจะบังคับให้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรปี 2518 เป็นครั้งแรก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูพลศึกษาขาดความรู้ความชำนาญในวิชากระบี่กระบอง สำหรับวิชาแฮนด์บอลนั้น ครูพลศึกษาที่ไม่จัดสอนส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ไม่เหมาะสมให้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะวิชาแฮนด์บอลนักเรียนเคยเรียนมาแล้วในระดับประถม และมัธยมศึกษาตอนต้น และไม่เป็นที่นิยมในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ด้วย ส่วนวิชาแบดมินตันมีปัญหาน้อยที่สุด

จะเห็นว่าการจัดเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรฯ ยังไม่เหมาะสม เพราะขาดการพิจารณาถึงหลักการเลือกเนื้อหาวิชาพลศึกษา ซึ่ง/เจสส์ ไฟริง วิลเลียมส์⁹ (Jesse Feiring Williams) กล่าวถึงการเลือกเนื้อหาวิชาพลศึกษาว่าควรมีหลักการพิจารณา 7 ประการคือ ประการแรกเนื้อหาวิชานั้นควรมีคุณค่า ประการที่สองเนื้อหาวิชาควรสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนและท้องถิ่น ประการที่สามควร

คำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนการสอนเนื้อหาวิชานั้น ประการที่สี่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องบุคลากร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เอกสารคู่มือการเรียนการสอน และความพร้อมของผู้เรียน ประการที่ห้าควรคำนึงถึง ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ประการที่หกควรคำนึงถึง ความปลอดภัยในการเรียน ประการที่เจ็ดควรคำนึงถึง สัมฤทธิผลที่จะได้จากการเรียนเนื้อหาวิชานั้น นอกจากนี้ คอนเฮอร์แมน และ เวียน ออสเนส ¹⁰(Don Herman and Wayne Osness) ได้เสนอแนะว่า การจัดเนื้อหาวิชาพลศึกษาควรจัดเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุด

4.2 วิชาสุขศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ครูสุขศึกษาส่วนมากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรฯ แสดงว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรฯ มีความเหมาะสมดี

5. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

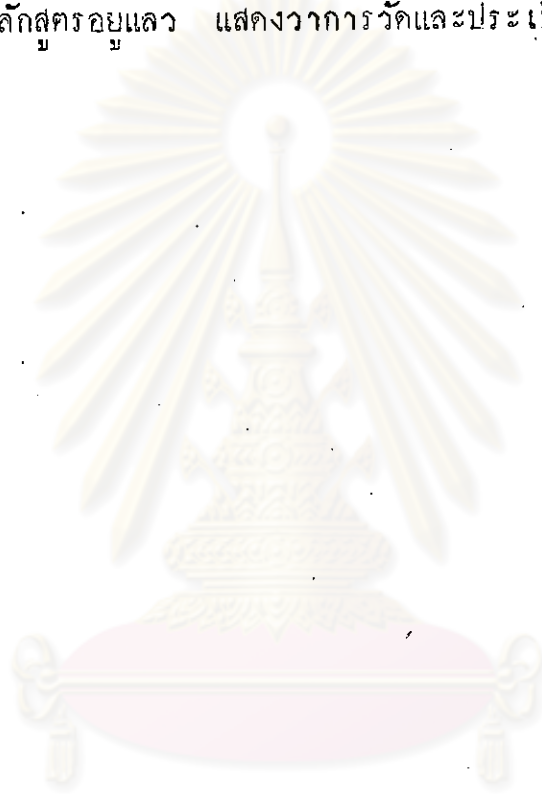
ผลการวิจัยพบว่า อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาส่วนใหญ่ยังมีไม่พอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนื้อหาวิชาบังคับในหลักสูตรฯ การมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จะช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น แต่มีไคหมายความว่า เมื่อขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกแล้วจะสอนไม่ได้ ครูพลานามัยอาจพิจารณาหลักเลียง เนื้อหาวิชาที่มีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และนำเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกว่ามาสอนแทนไคตามข้อกำหนดในหลักสูตรฯ แต่ถ้ามมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงแล้ว ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ไคมากกว่า

10

Don Herman and Wayne Osness, "A Scientific Curriculum Design for High School Physical Education," Journal of Health Physical Education and Recreation, (March, 1966), p. 26.

6. การวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เพราะใช้เกณฑ์การประเมินผลและเกณฑ์ตารางคะแนนกำหนดค่าระดับเฉลี่ยตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอยู่แล้ว แสดงว่าการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย